

Komentar Evandjelja: „Vidjeli smo Gospodina!“

Evandjelje druge nedjelje po Uskrsu i komentar.

17.04.2020.

Evandjelje (*Iv 20:19-31*)

I uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: »Mir vama!« To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina.

Isus im stoga ponovno reče: »Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.« To rekavši, dahne u njih i kaže im: »Primite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeha, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.«

Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: »Vidjeli smo Gospodina!« On im odvrati: »Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.«

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: »Mir vama!«

Zatim će Tomi: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego

vjeran.« Odgovori mu Toma:
»Gospodin moj i Bog moj!«

Reče mu Isus:»Budući da si me video,
povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe,
a vjeruju!«

Isus je pred svojim učenicima učinio
i mnoga druga znamenja koja nisu
zapisana u ovoj knjizi.

Komentar

Na nedjelju uskrsnuća Isus se pojavljuje pred svojim učenicima koji su se u strahu skrivali. Želi ih ispuniti radošću i poslati ih da naviještaju dobru vijest, baš kao što je i Otac poslao njega. Gospodin im pokazuje svoje rane kao opipljivi znak svoje pobjede. I daje im mir: „Ne radi se o pozdravu ili samo nekoj lijepoj želji,“ kaže papa Franjo. „Radi se o daru, doista, o prekrasnom daru kojeg

Krist nudi svojim učenicima nakon što je prošao kroz smrt i pakao. Taj mir plod je pobjede Božje ljubavi nad zlom, plod je oproštenja.“ (1)

Evangelje nam kaže da Toma nije bio prisutan ovom događaju. Pri povratku, odbija povjerovati njihovom radosnom svjedočenju: „Vidjeli smo Gospodina!“ Možda je to pripisivao subjektivnom iskustvu ili kolektivnoj deluziji. Toma zahtijeva više od samo apostolskog svjedočenja i traži jasan dokaz kako bi povjerovao i promijenio svoj život. Sljedeće je nedjelje Isus ponovo došao i pokazao im se. „Možda ćeš i ti u ovom trenutku čuti prigovor koji je Krist upravio Tomi: Pruži prst svoj ovamo: evo mojih ruku! Pruži ruku svoju i stavi je u moj bok te ne budi više nevjernik nego vjernik. Isto kao i Toma i ti poviči s iskrenim pokajanjem: Gospodin moj i Bog moj! Zauvijek Te priznajem svojim Učiteljem i zauvijek želim s Tvojom

pomoću kao blago čuvati Tvoju nauku i vjerno Te slijediti.“ (2)

Danas, na Nedjelju Milosrđa, „dok po Kristovim ranama ulazimo u Božje otajstvo“, kaže papa Franjo, „shvaćamo da milosrđe nije samo jedna od brojnih vrlina, već samo kucanje njegova srca. Tada, poput Tome, više ne živimo kao nesigurni učenici, odani, ali tužni. I mi se također zaljubljujemo u Gospodina!“ (3)

Prirodno je da osjetimo potrebu kao i Toma, da vidimo i dotaknemo Isusa, jer svijet upoznajemo preko svojih osjetila. Zato se skupa s Papom možemo pitati: „Kako da održimo ovu ljubav? Kako možemo danas našim rukama dotaknuti Isusovo milosrđe? Ponovo nam dokaz nudi Evandželje kada naglašava da na samu večer Uskrsa, ubrzo nakon što je od mrtvih uskrsnuo, Isus počinje tako što daje Duha za oproštenje

grijeha. Kako bismo iskusili ljubav, upravo tu trebamo započeti: dopustimo da nam se oprosti.“ (4)

Također možemo prihvatići posljednje blaženstvo koje je Isus izrekao na zemlji, prihvatići ga kao da se nama obraća dok se čudi Tominoj sumnji: „Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju.“ Vjera, povjerenje u Boga bez vidljivih dokaza, blagoslov je, dar kojeg ponizno trebamo moliti: „Umnoži nam vjeru!“ (Lk 17:5). To je dar kojeg trebamo njegovati i staviti u praksu svojim svakodnevnim djelima jer „tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; i veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu. I što god zaištete u moje ime, učinit ću, da se proslavi Otac u Sinu.“ (Jv 14:12-14). Sveti Josemaria kaže: „Bog je uvijek isti. Samo treba dosljednih vjernika: tada

će se opet događati čudesa o kojima
čitamo u Svetome pismu.“(5)

• Pablo M. Edo

(1) Papa Franjo, *Regina Coeli*, druga
uskrsna nedjelja 2013.

(2) Sveti Josemaria, *Prijatelji Božji*,
145.

(3) Papa Franjo, *Homilija*, druga
uskrsna nedjelja 2018.

(4) *Ibid.*

(5) Sveti Josemaria, *Put*, 586.
